

Oct 1911

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and the condition of the paper.

82

Handwritten text, possibly a signature or a date, located below the number 82.

Libe. Bibliothecae B. th
v. helpiensis Reg. in Censum
venit sub Dectore Professore
Michaeli Sigesmi
Bibliothecario Johanne Tmra

1803
Ex oblatione fr. Ignacii Michaelis Delchi

6607

Fig. vi

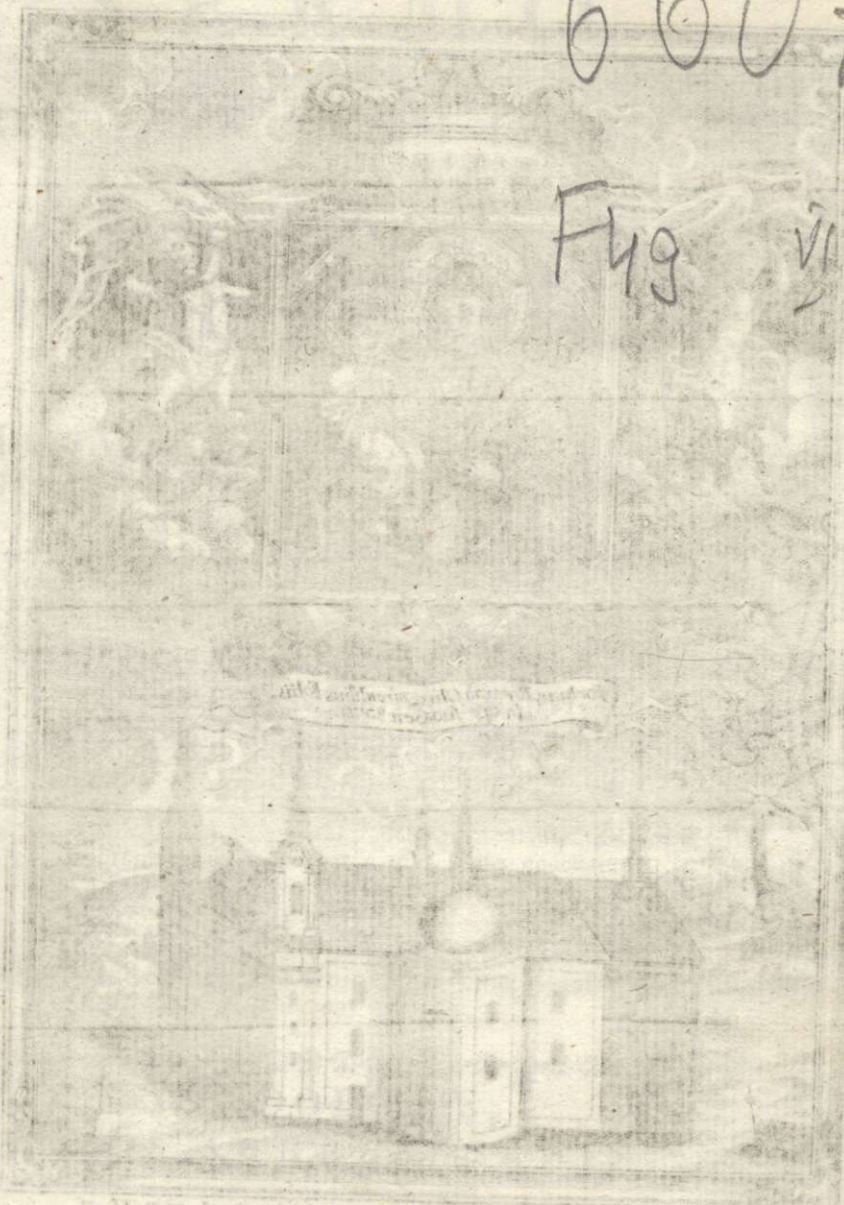

FIG. VI. A perspective view of the building shown in the preceding figure, taken from the front. The building is a large, multi-story structure with a central tower and several windows. The drawing is framed by a decorative border.

*Vera Effigies Thaumaturgae B.V. MARIE, A. 1696 in Eccl'a G.R. Unitorum, Possessionis Pócs, in Regno Húngar, sæpius lachrimantis, nunc in Basilica S. Stephani Viennæ nuper exposita, et successive in pari Effigie Viennæ ex-
 istenti, A. 1715. Mens. Jul. 3^a et Aug. 1^a et 3ª diebus, iterum in eadem Eccl'a
 Pócsensi, novas lachrimas elicientis.*

Fr. Feninger sc.

1479
S E R M O

DE SACRA
OCCIDENTALEM INTER,
ET ORIENTALEM
E C C L E S I A M
U N I O N E,

quo,

MICHAËL MANUËL OLSAVSZKY,
EPISCOPUS ROSSENSIS, MUNKACSIENSIS,
MARAMAROSSIENSIS,
PER INCLITUM REGNUM HUNGARIÆ,
ET PARTES ILLI ANNEXAS
VICARIUS APOSTOLICUS,

SACRATISSIMÆ CÆS. REG. APOST. MAJEST.

C O N S I L I A R I U S, &c.

Ocasione suæ, cum Regio Decreto Visitationis, Comi-
tatûs Szatthmariensis Populum, per Sarabaitam quendam,
qui Sophronium se nominabat, ad Schisma concitatum,
& relapsum,

A N N O M. D C C. L X I.

Ad reassummendam Sacram Unionem, cum optato successu,
exhortatus est.

V I N D O B O N Æ,
T Y P I S A G H E L E N I A N I S.

M. DCC. LXV.

SEE RMO

OCCIDENTAL INTER
AT ORIENTAL

ESTABLISHMENT

UNION

1501

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

WILLIAM A. BOSTON

Interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona,
& ambulate in ea: & invenietis refrigerium
Animabus Vestris. *Jerem. 6. v. 16.*

Duplicis Ordinis, antè Christi adventum fuisse
in terra Populum, Sacra Scriptura, non in
uno testatur loco: Alterum Judaicum, gen-
tilem alterum: Ille, in unum verum DEUM
credens, ac Præcepta ejus observans, per fidem in Chri-
stum venturum salvabatur. Iste, pro libitu suo Deos,
& simulacra varia colens, in cæcitate sua peribat, dam-
nabaturquæ. Hunc, itaque: Populum utrumquæ, ut
DEUS, qui omnes homines vult salvos facere, in unum
ovile, seu in unam salvificam Fidem colligat, misit
primò Prophetas, voluntatis suæ nuncios, & declarato-
res; quibus dignus non erat mundus: Alii enim ex illis^(a)
lapidati sunt, ^(b)alii secti, alii in occisione gladii mortui sunt.

a 2

Qua-

^(a) Hebr. 11. 37. ^(b) Matth. 21. 37.

(a) Quapropter: novissimè misit ad eos Filium Unigenitum, ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Qui per Isaiam Prophetam, suum, his verbis prædixit adventum: (b) Venio, inquit: ut congregem cum omnibus Gentibus, & linguis: & venient, & videbunt Gloriam meam. Et ponam in eis signum, & mittam ex eis, qui salvati fuerint ad Gentes, in mare, in Africam, & Lydiam, tendentes sagittam: In Italiam & Græciam ad Insulas longe, ad eos qui non audierunt de me, & non viderunt Gloriam meam. Et annuntiabunt Gloriam meam Gentibus. Et adducent omnes Fratres vestros de cunctis Gentibus.

Venit igitur Christus in Mundum, & circuibat Vicos, & Plateas, Pagos & Civitates, sementem verbi Divini spargendo, hos, ut bonus Paterfamilias, ad vineam suam vocando; Illos, ut Rex magnus, ad Nuptias invitando; Istis, cænam magnam apponendo: Illis denarium vitæ æternæ promittendo; vix non ubiquè subsequenter signis, sicquæ oves, quæ perierant, in unum colligebat ovile. Nec hoc satis: misit ex eis, qui salvati sunt, Apostolos scilicet: (c) in Mundum universum, ut prædicarent Evangelium omni Creaturæ. Et prædicarunt: (d) Nam in omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis Terræ verba eorum. Et quia unum DEUM, unum Christum, unum Baptisma, Verbo: unam prædicaverunt Fidem, factum est; ut totius orbis Fideles ejusdem Fidei Dogmatibus, in sincera Charitate, quæ est vinculum perfectionis, in unum quasi colligati, unum mysticum effecerint corpus, cujus caput est Christus, membra verò ipsi Fideles, (e) corpora vestra, inquit S. Paulus: membra sunt Christi, caput Chri-

(a) Joan. 3. 16. (b) Isaïæ 66. à v. 18. (c) Marc. 16. 15. (d) Rom. 10. 18. (e) 1. Corintgi 6. 15. ❧

Christus. Item: (a) multi, inquit, unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Quemadmodum itaque, omnia membra in homine uniuntur capiti, & unum membrum unitur alteri, ita omnes Christi Fideles, uniuntur Christo, ut capiti. Sibi ipsis autem, ut membra membris, per Fidem scilicet: & Charitatem. Et sicut membra capiti conjuncta, ac sibi ipsis coherrentia, dicuntur unita, ita omnes, qui eandem Christi Fidem profitentur, uniti vocantur, namque unum habent caput, & singuli sunt alter alterius membra, ut nominatus Apostolus docet.

Et hæc est Unio illa, quæ vos parum intelligentes scandalizat, putantes Unionem, aut novam significare Fidem, aut diversos inter Ritus eandem consistere non posse. In quo erratis quam gravissimè. Unio autem non novam aliquam Religionem, verum in Fide à Christo tradita, omnium in omnibus eundem sensum, & Professionem significat. Neque Rituum varietate dissolvitur, aut immutatur. (b) Unus Dominus, inquit S. Paulus: una Fides, unum Baptisma. Nuspiam autem unum Ritum esse dicit. Quod si diceret, nec quidem inter ipsos Græcos una esset Fides: cum idem Ritus non servetur ab omnibus, sic: Quod vos ipsi scitis; Calugeris carnibus vesci non licet: vos vescimini, illis uxores habere prohibitum est: Parochi vestri, & vos habetis, vestrum alicujus si uxor moriatur, aliam ducere indultum est, non verò Parochis. Taceo diversitatem caeremoniarum Ecclesiasticarum. Tot enim ferè diversa sunt Typica, quot Monasteria Religiosorum: ut iterum scire potestis. Neque tamen alteram Fidem Calugeros, alteram vos profiteri dicitis, manifestè diversos inter Ri-

tus,

a 3

(a) Rom. 12. 5. (b) Ephes. 4. 5.

tus, unam Fidem consistere posse contentes. Et hoc modo inde ab exordio, alia dicebatur Ecclesia Orientalis, alia occidentalis, quia nempe: alii Ritus observabantur à Græcis, alii autem à Romanis, Fides verò una eademque fuit. Nam sine hac eodem Apostolo teste: (a) *impossibile est placere DEO*, estque plane immutabilis, & indefectibilis secundum illud Christi dictum: (b) *Portæ inferi non prævalerunt adversus eam*. Ritus è contra, & Cæremoniae mutari possunt, & mutantur, uti mutavit ipse S. Joan. Chrysostomus, qui Sancti Basilii magni Lytyrgiam abbreviavit, uti & illi SS. Patres, qui pœnitentiam publicam fustulerunt, & corpus, ad manus communicantium dari, contra 10. Canonem Concilii Trullani, prohibuerunt. Fide utique salva & intacta, hoc inquam modo ab initio dicebatur, alia Ecclesia Græca, alia Romana, non quod hæc, aut illa, aliam servaverit Fidem: verum quod utraque diversos habuerit Ritus, partim ab ipsis Apostolis, partim verò ab eorum Successoribus, Sanctis Patribus institutos.

De quo, seu de unitate Fidei inter Græcos, & Romanos, non obstante Ritûs diversitate, si dubitatis, interrogate de semitis antiquis! sed non Pseudo-Apostolos: (c) *qui sunt Operarii subdoli transfigurantes se in Apostolos Christi*, (d) *Sunt autem maledictionis Filii*, verum interrogate Patres vestros, & annuntiabunt vobis, majores vestros, & dicent vobis. Interrogate ergò à Patribus vestris, qui per Evangelium genuerunt vos, Christi Apostolos, & quidem primo: Interrogate 2do Sanctos Dei homines: Patres nempe Ecclesiæ Orientalis; qui S. Spiritu afflati, locuti sunt: Interrogate tertio: septem Concilia

(a) Hebr. 11. 6. (b) Math. 16. 18. (c) 2. Corinth. 11. 13. (d) Deut. 32. 7.

cilia in Oriente celebrata. Denique: ipsos Græcos Imperatores, interrogate, quæ sit via bona, & de semitis antiquis, quibus illi incedentes, invenerunt refrigerium animabus suis! & omnes uno ore dicent vobis: se via unionis in Fide cum Romanis pervenisse ad cælum. Quorum Responfa, donec ego ex eorum scriptis vobis protulero, tam attentè audite, quàm libenter salvi esse cupitis.

Inter Patres, qui per Evangelium genuerunt vos, primus se offert S. Lucas Evangelista, qui in die Pentecostes, Spiritûs Sancti super Apostolos adventum, & eorum prædicationem describens, hæc habet: (a) *Erant, inquit: in Jerusalem habitantes Judæi, viri Religiosi ex omni Natione, quæ sub cælo est, convenit multitudo, nempe: Parthi, & Medi, & Ælamitæ, & qui habitant, Mesopotamiam, Judæam, & Capadociam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphiliam, Egyptum, & Partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, & advenæ Romani. Judæi quoque, & proselyti, Cretes, & Arabes.* De quibus omnibus Petri Apostoli Sermonem audientibus, hæc subjungit, ibidem S. Lucas: (b) *Qui receperunt sermonem ejus, baptizati sunt: & appositæ sunt in die illa animæ circiter tria millia.* Capi- te verò quarto addidit: Multi inquit: eorum, qui audierant verbum, crediderunt, & factus est numerus virorum quinque millia. De his, inquam omnibus dicit: (c) *Multitudinis autem credentium erat cor unum, & anima una.* Eccè diversissimæ Nationes, quàm arctè, quàmque sincerè Fidei vinculo, fuerant inter se unitæ, ut unum cor, & unam animam dicantur habuisse; & hoc in principio Ecclesiæ, & post unam, de vera Fide, Petri dictionem. O Sanctum! o felicem illorum statum! è con-
ver-

(a) Actor. 2. 5. (b) Actor. 2. 41. (c) Actor. 4. 32.

verso, ò damnabilem nostram conditionem! tunc Judæi, Græci, Romani, & aliæ Nationes unum cor, & animam unam habebant in Christi Fide; nos verò ejusdem Nationis, ejusdem Pagi, imò ejusdem domûs homines, ad invicem discrepamus, & inconsutilem Christi vestem, Fidem nempè: Apostolicam, cum Ario dilaceramus.

Sed audite ultrò S. Paulum, qui Corintho ad Romanos Epistolam scribens, ait: (a) *Salutant vos omnes Ecclesiæ Christi.* Græcæ nempè: Romanos, & vicissim: Roma ad Philippenfes Græcos scribens, dicit: (b) *Salutant vos omnes Sancti, maxime autem, qui de Cæsaris domo sunt.* Ac iterum Roma scribens Hebræis, ait: (c) *Salutant vos de Italia Fratres.* Audite & S. Petrum: Qui ex eadem Urbe Romana scribens ad Ecclesias Ponti, Galatiæ, Capadociæ, Afiyæ, & Bithyniæ, dicit: *Salutat vos Ecclesia, quæ est in Babylone collecta:* per Babylonem intelligendo Romam; (d) *Ut Sancti Patres interpretantur.* En! quomodo Græci salutabant Romanos, Romani Græcos: Imò Fratres, se se compellabant, adimplentes illud Christi dictum; (e) *Omnes autem vos Fratres estis.* En! quàm veré, quàmquæ sincerè uniti fuerint; si causam scire cupitis, audite verba S. Pauli, & quod hucusquæ ignorastis, ediscite: *Fides vestra*, hoc est: Romanorum, *annunciatur*, inquit: (f) *in universo Mundo*, per fidem itaque, & in Fide, non tantum Græci, sed totus Mundus Christianus, unitus fuit cum Romanis, quorum Fides in Universo annunciabatur mundo. Licet enim Hyerosolimis cæperit Christi Fides prædicari, Roma tamen dicitur annunciari: Quia Petrus, super quem Christus Ecclesiam suam ædificavit, Romæ illam non tantum verbo

(a) Rom. 16. 16. (b) Philip. 4. 22. (c) Hebr. 13. 24. (d) 1. Petr. 5. 13. (e) Matth. 23. 8. (f) Rom. 1. 8.

docuit, sed & sanguine ibi pro ea fuso confirmavit, relicta Jerosolima; cujus secundum Christi vaticinium, nec lapis super lapidem mansit, & nunc sub jugo Turcico misera gemit. En! in Scriptura Sacra Semitæ antiquæ, Unionis Fidei inter nationes, & cumprimis Græcos inter, & Romanos habitæ, negate si audetis Fidem SS. Lucæ, Paulo, & Petro, Patribus vestris, & per Evangelium Christi Genitoribus.

Quibus, an SS. Patres Græci consentiant, interrogate! dicent vobis, & primò quidem S. Polycarpus, Joannis Evangelistæ Discipulus, Smyrnæ in Asya Episcopus, Natione Græcus, ipsò factò, se, cum Romanis in Fide unitum fuisse dicet vobis. (a) Nam hic Sanctus, Teste Eusebio Episcopo Cæsariensi, itidem Græco, Romam ad Patriarcham Anicetum venit, de Paschate celebrando, deque aliis nonnullis tractaturus cum eo, ibiquè honoris gratia lythurgiam, facere permissus, dato, & accepto charitatis osculo à nominato S. Patriarcha, ad suos reversus est in pace. (b) Secundo loco respondebit vobis S. Dionysius Corinthiorum Episcopus, & ipse Græcus; qui, apud eundem Eusebium, hæc de Romanis scribit: *à principio, inquit: moris est vobis Fratres, omnes variis juvare beneficiis, multisque Ecclesiis, quæ sunt per diversa terrarum loca, cuncta, quibus indigent, destinare; Beatus verò Episcopus vester Soter, non solum servavit, quæ Patres tradiderunt, sed & auxit in melius. Qui non tantum Sanctis, quæ usus corporalis poscit, impertit: verum, & advenientes Fratres Clementi satis, & mitissimo solatur alloquio, & tanquam pium, ac Religiosum Patrem singulis exhibet.* (c) Interrogate tertio: S. Ba-

b fili-

(a) Euseb. L. 3. Hist. c. 14. & lib. 5. c. 23. (b) Euseb. Lib. Hist. 4. c. 22. (c) S. Basil. Epist. 72.

filium, Gregorium Nazianzenum, illum, ut Cæsareæ in Capadocia Episcopum; Hunc, ut Patriarcham Constantinopolitanum: & Primus quidem respondebit vobis: eandem Fidem suo tempore fuisse Seleuciæ, Constantinopoli, & Romæ. (a) Alter verò fatebitur: non tantum Fidem Romæ erectam fuisse antiquitus, & rectam per se verâsse suo tempore, sed etiam, quod devinciat pio nexu, quæcunque sol labens videt. (b) Porro si S. Athanasii vitam inspexeritis, videbitis eum semel, atque iterum Romæ apud Julium Papam conversatum, & cum illo in omnibus Fidei rebus communicantem. Denique: ut innumeros alios omittam, interrogate quæso! Columnam illam, & lucidissimum Ecclesiæ Orientalis solem, S. Joannem Chrysostomum, & quid senserit de Roma, & Romanis, dicet vobis: (c) *Non est, inquit: tam lucidum Cælum, dum radios exmittit sol, sicut Urbs Roma, duo hæc (Petrum, & Paulum Apostolos) lumina, ubique per univ-
sum emittens.*

Eccè charissimi Filii! qua via incesserunt Patres, & majores Vestri. En! quàm clarè vobis respondeant, se, cum Romanis unitos fuisse in Fide. Sanctus enim Polycarpus, Romæ Lythurgiam celebravit. S. Dionysius, Romanos vocat Fratres, & Patriarcham eorum S. Soterem pium, ac Religiosum Patrem. S. Basilus, Constantinopoli, & Romæ unam fuisse Fidem dicit. S. Gregorius Nazianzenus, rectam Romanorum Fidem esse fatetur, S. Athanasius, per semi alterum annum, cum Romano Patriarcha familiariter vixit, S. denique Chrysostomus, sole lucidiorem dicit esse Romam, ob cor-
po-

(a) Nazianz. Corp. de Vita sua Num. 38. (b) Epist. Hosii ad Constanti-
nam Magnum, & S. Athanasii Apol. ad Constantinum. (c) S. Chry-
sostom. hom. 32. in cap. 16. ad Rom. 2 (c) .c. 3

pora Sanctorum Petri, & Pauli, hodie dū ibidem existentia. An putatis! tam benè, tamquē laudabiliter locuturos fuisse hos SS. Patres Græcos de Romanis, si, in eadem Fide, & Charitate cum illis non fuissent. Profectō horruissent eos, ut moderni Græci abhorrent. Verū: quid ego vos ad unum alterumvè Patrem, de investigandis senitis antiquis Unionis relego? Interrogate omnes illos, in Spiritu Sancto, ad Concilia congregatos. Interrogate: an non uno corde? & una anima, cum Romanis contrā Hæreticos pugnaverint? Et an se se in septem, ut dixi: primis Conciliis ad invicem damnaverint? & dicent vobis.

Primò quidem: (a) 318. Patres, Anno 325. Nicææ in Bithynia contrā Arium congregati, se cum Osio, Cordubæ in Hispania Episcopo, Victore, (*secundum Nicephorum, Vito*) item, & Vincentio Romanæ Ecclesiæ Presbyteris, & Sylvestri Patriarchæ Romani Legatis condemnâsse Arium, & unam Fidei formulam, pro tota statuissē Christianitate, præsentē, & consentientē S. Constantino Magno Imperatore. Dicent secundo: (b) 150. Patres. contra Mecedonium Constantinopolitanum Episcopum, Anno 381. Constantinopoli congregati. Qui unita voluntate, cum Damaso Patriarcha Romano, ad quem tres ē gremio suo miserunt Episcopos, Cyriacum nempe; Eusebium, & Priscianum; nominatum Macedonium quā hæreticum damnârunt, & rursus Fidei Symbolum unanimiter declarârunt. Tertio: 200. contrā

b 2

Ne-

(a) Euseb. L. 3. c. 8. de vita Constant. Magni. S. Theodor. L. 1. Hist. c. 7. Nicephor. L. 8. Hist. c. 14. Nilus, Rhodi Metropol. in enarratio. Synop. de œcumenicis Synodis. (b) S. Theodor. L. 5. Hist. c. 9. Zonaras, Annal. Tom. 3. in Valen. & Theod. gestis. Nilus, de 2da Synodo. Nicephor. L. 12. c. 13.

Nestorium Ephesi, Anno 430. congregati: (a) qui unitis viribus, cum Cœlestino Patriarcha Romano, dictum hæreticum anathematizârunt, præsidente nomine Patriarchæ Romani, Cyrillo Patriarcha Alexandrino, usquè dùm novi Romanæ Sedis advenissent Legati: Qui, ubi Cœlestini Papæ literas Concilio legendas tradidissent, unanimi voce acclamatum est à Concilii Patribus: (b) *Novo Paulo Cœlestino, Cœlestino custodi Fidei, Cœlestino cum Synodo concordî, universa Synodus gratias agit.* (c) Dicent quarto: 636. Patres, Anno 451. Chalcedone contrâ Eutychen, & Dioscorum Alexandrinum Patriarcham congregati, qui cum Sancto Leone Romano Patriarcha, cujus tres aderant Legati, & Concilii Præsides, Paschasius nempe: & Lucentius, Episcopi, cum Bonifacio Presbytero, non tantùm dictos hæreticos damnarunt: verùm etiàm uno ore ad Epistolam S. Leonis, dùm legeretur, acclamârunt, dicentes: (d) *Hæc est Fides Patrum, hæc Apostolorum Fides, omnes ita credimus Orthodoxi, ita credimus. Anathema qui non ita credit. Petrus per Leonem locutus est.* Dicent & Illi 165. Patres, qui rursùs Constantinopoli Anno 553. Origenis errores condemnârunt; quam condemnationem suis firmaverunt Decretis, Pelagius secundus, Martinus primus, & Gregorius Magnus, omnes Romani Patriarchæ. (e) Dicent sexto: iterùm 289. Patres, contrâ Monothelitas, Anno 683. Constantinopoli congregati, Qui præsidentibus, Agathonis Romani Pontificis Legatis, Theodoro, & Geor-

- (a) Nicephor. L. 14. c. 34. 37. & 39. Nilus, de tertia Synodo. (b) Nicephor. L. 15. c. 2. 4. 6. & 7. (c) Zonaras, Annalium Tom. 3. in gestis Marciani Imper. Nilus, de quarta Synodo. (d) Nicephor L. 17. c. 27. Zonaras, Annalium Tom. 3. in gestis Justiniani Imper. Nilus, de quinta Synodo. (e) Zonaras, Annalium Tom. 3. in gestis Pogonati, Imper. Nilus de sexta Synodo.

Georgio Presbyteris, nec non Joanne Diacono, fatos Hæreticos, diris devoverunt. (a) Deniqué: 350. Patres, iterum Niceæ, Anno 687. Contra Iconoclastas congregati: Dicent vobis, se unitis viribus cum Adriano Papa, cujus Legati Petrus Archi-Presbyter Ecclesiæ Romanæ, & Petrus Abbas Sancti Sabæ, primum in Concilio tenebant locum, nominatos Hæreticos ab Ecclesiæ Communione repulisse.

Eccè Filii Charissimi! per 687. Annos, in septem Conciliis Generalibus, quæ omnia & moderni Græci (Imò, & ipse, primus scissionis Author, Photius, in sua, ad Michaellem Bulgariæ Principem, de septem œcumenicis Conciliis, data Epistola) admittunt, quam pulchrè, quamquæ amicè convenerunt, Græci cum Romanis; uno corde, & una anima pugnârunt contra hæreticos, Fidei, & Unionis turbatores condemnârunt; simulquæ statuerunt, & profitebantur Fidei Formulas: Quin, ut ejusdem corporis membra, se se invicem adjuvabant, nunquam se ad invicem condemnantes, licet alium Ritum servaverint Romani, & alium Græci. Judicate ergo vos ipsi Dilecti Filii! an sapientiores, an sanctiores sint moderni, ut se vocant, *Rectè Credentes?* quàm fuerint, S. Athanasius, S. Nicolaus, Macarius, & ipse Constantinus Magnus, Qui in Concilio Nicæno, cum Romanis unum senserunt, aut quàm illi 200. Patres Sancti, Qui in synodo Ephesina, Coelestinum Romanum Patriarcham novum Paulum, & Custodem Fidei compellârunt, vel vero illi 630. Qui in Concilio Chalcedonensi, uno ore Anáthema dixerunt illi, qui non ita credit, sicut Romanus Pontifex Leo. Judicate inquam:

b 3

&

(a) Zonaras, Annal. Tom. 3. in gestis Irenes & filii ejus Constantini. Nilus de septima Synodo.

& simul perpendite, an sub hoc Anathemate esse velitis cum illis, qui non ita credunt, sicut modernus Romanus Pontifex, qui Leoni successit. Profecto DEO, & Sanctis ejus injuriosum feretis judicium, si modernos, ut malè putatis, & illi se se vocitant, Rectè Credentes seu sapientiores, seu sanctiores statueritis 2288. circiter Sanctis Patribus, Qui enumeratis septem synodis generalibus interfuerunt: Qui nunquam Romanos in Fide damnarunt, sed unam eandemque cum illis, ut audivistis, Fidem profitebantur.

Ultimò: si placet; Interrogate ipsos Græcos Imperatores, an illi via Unionis in Fide cum Romanis inceserint? & statim Magnus ille Theodosius Imperator dicet vobis ex Epistola sua, quam scripsit ad Damasum Papam Patriarcham Romanum, in qua statuit dicens: (a) Cunctos Populos, quos clementiæ nostræ regit Imperium, in tali volumus Religione versari, quam Divum Petrum Apostolum tradidisse Romanis, Religio usque adhuc ab ipso insinuata declarat: Quamque Pontificem Damasum sequi claret, & Petrum Alexandriæ Episcopum. Dicet, & Justinianus Imperator, ad Joannem Romanum Papam ita scribens: (b) Omnes Sacerdotes universi Orientalis Tractus: & subjicere, & unire sedi vestræ Sanctitatis properavimus: non patimur quidquam, quod ad Ecclesiasticum statum pertinet, ut non vestræ innotescat Sanctitati, quæ caput est omnium Sanctorum Ecclesiarum. Dicet, ut alios taceam, & Manuel Imperator, ad Ludovicum, Galliæ Regem, ita, de Alexandro Tertio, Romano Pontifice, scribens: (c) Condignam reverentiam ipsius Sanctitati exhibemus, & Orationum ejus participes fieri optamus. En Græcus Imperator, Roma-

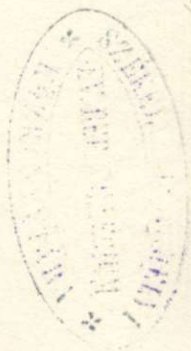
(a) Codex, Lib. 1. Tit. 1. Lege 1. (b) Justinian. L. 1. Tit. 4. Lege 4.

(c) Epistol. ad Ludovicum, Francorum Regem.

mani Patriarchæ, precibus se commendat! Justinianus, Joannem Papam Omnium Ecclesiarum Caput appellat, & Universi Orientalis Tractus Sacerdotes, Sedi illius subjicere, & unire properat. Theodosius, cunctos Imperii sui Populos, in tali Religione vult versari, qualem Pontifex Damasus profitebatur. An ex his iterum clarè non pateat Dilecti Filii? Imperatores Græcos, non modò Unionem in Fide servasse cum Romanis, verum etiam in hoc laborasse, ut tam Sacerdotes, quàm Populus in eadem maneant, perseverentque. Ità profectò.

Sed, ut res vobis clariùs adhuc pateat. Dicite quæso! quisnam baptizaverit Constantinum Magnum? certè in vestris Libris deprehendetis, signanter in Synaxario, quod Sylvester Patriarcha Romanus. Hoc ipsum testabitur vobis Græcus Historicus Nicephorus. (a) Deindè, quid putatis? erant nè in vera Fide Sancti illi Romani Patriarchæ, quos Orientalis Ecclesia etiam actu colit, & in Calendario habet? Dicetis utiquè: quod in vera Fide fuerint. Audite ergò: quot Romani Pontifices, saltem in Libro precatorio, antè septem Annos Kioviæ impresso, inter Sanctos ponantur. Die 2. Januarii, S. Sylvester Papa Romanus, 30. ejusdem, S. Hypolitus, 18. Febr. S. Leo. 20. ejusdem, S. Agathon. 11. Mart. S. Gregorius. 16. ejusdem, S. Alexander. 8. April. S. Cœlestinus. 14. ejusdem, S. Martinus, & 17. S. Agapetus, 2. Aug. S. Stephanus. Hi omnes, inquam, & plures alii, quos pro Sanctis Constantinopolitani, Alexandrini, Antiocheni, Jerosolymitani, Moschovitæ habent, & Nos colimus, Romani Papæ fuerant. Necessè ergo est, Fidem illorum fuisse veram, & quod æquè necessariò sequitur: Græcos cum illis unitos fuisse in Fide, uti

(a) Nicephor. lib. 7. Hist. Eccl. c. 35.

& vicissim, Romanos cum Græcis : cum & isti omnes Sanctos, qui in Ecclesia Orientali floruerunt, colant, & venerentur.

Ecce charissimi! quàm vera, & quàm sincera fuerit in Fide Unio Græcos inter, & Romanos; simul nempe: conveniebant ad Concilia; unanimiter pugnabant contra Hæreticos; nulla distinctio fuerat inter Sanctos; ipsi Imperatores, ut Filii Patres, venerabantur Romanos Pontifices. Tunc, tunc Unio fuit, unum Ovile, unus Pastor, & una Fides, sicut DEUS unus, & unum Baptisma, non obstante Rituum, & Cæremoniarum diversitate. Nunc é contrà, ô sanguineis lachrymis digna cæcitas! dilacerata est inconsutilis vestis Christi; divisa est Christi sanguine quæsitæ Ecclesia! scissa est, ut moriente Christo, Templum Jerosolimitanum, Fides illa unicè salvifica, quam ipse DEI Filius docuit, Apostoli prædicârunt, Martyres sanguine suo firmârunt, SS. Patres voce, & scriptis, contrà Portas inferi, propugnârunt. Deniquè Unio in Fide, & Charitate, pro qua idem Unigenitus DEI Filius oravit. Quam S. Paulus per Nomen Domini Nostri JESU Christi commendavit; pro qua pluriimi Sanctorum Patrum exilia passi sunt, carceres sustinuerunt, sanguinem tuderunt, Animas ipsas, ut boni Pastores, posuerunt. Illa inquam: per 900. ferè Annos sollicitè custodita Unio, non tantùm jam non servatur, sed velut sathanica vox, à nonnullis horretur, cum evidenti eorundem æterna damnatione, quod iterum Sanguineis Lachrymis dignum. His intellectis: scire, non dubito cupitis dilecti Filii! quisnam ille fuerit, qui tam diù, tamquè sincerè, ab omnibus SS. Patribus Græcis, custoditam cum Romanis in Fide Unionem tur-

ba-

baverit, rescideritquè? & qua ex causa? dicam, si tamen me dolor loqui permiserit, res sic accidit:

Circà Annum, à reparata salute 854. Bardas Theodoræ Imperatricis Frater, & Michaelis Imperatoris Avunculus, repudiata legitima uxore, cum Nuru sua Vidua, turpiter miscebatur; quod cum S. Ignatius, Patriarcha Constantinopolitanus rescivisset, ac sæpius, ut à flagitio desistat, eum monuisset, tandem nihil proficientibus monitis, ipso die Epiphaniæ, eum à Sacra Mensa repulit, Sacrisquè interdixit. Hoc videns Bardas, ut alter Herodes, contra Joannem Baptistam, furere cepit contra S. Ignatium, nec quievit eòusquè, donec eundem ex Throno Patriarchali dejecisset, surrogato in locum ejus Photio Euncho, qui, intra sex dies ex sæculari factus est Patriarcha Constantinopolitanus, Ordinatus à Gregorio, Syracusano Episcopo, quem S. Ignatius de criminibus convictum, damnaverat. Mox itaquè novus Patriarcha Photius, auctore Bardæ, & fauctore Imperatore conciliabulum convocat, & S. Ignatium non tantum sede dejecit; sed etiam sævissimè cæsum, ac verberatum, ad Insulam Lesbos (secundum Zonaram Mitylenen.) in exilium mittit. Prævidebat autem Romanum Patriarcham, qui tunc fuit Nicolaus Primus, Ignatii partes suscepturum; quare ad illum Legatos misit cum Literis, in quibus petiit confirmationem, mentiendo Ignatium spontè renunciâsse Patriarchatui. Imperator, etiam suum Romam misit Legatum cum aureo Calice, Nicolaus autem Pontifex, à Legato S. Ignatii sincerè de omnibus edoctus, Photium cum omnibus, qui sibi in dejectione Ignatii consenserant, excommunicavit; nec

c mul-

(a) Zonaras, Annalium Tom. 3, in gestis Michaelis Imper. & Matris ejus Theodoræ.

multo post Michaeli Imperatori occiso, successit in Imperio Basilius; (a) qui misso in exilium Photio: S. Ignatium revocavit, atque cum consensu Papæ, ad quem legatos miserat, Concilium Constantinopoli, Anno 869. celebravit, ubi rursus Photius, etiam ab ipsis Græcis damnatus, Ignatius verò in Patriarchatu confirmatus fuit: frustra itaque ter, quaterve à Romanis Pontificibus sui confirmationem petens Photius, eos calumniari, & inculcare cœpit, maximè, (b) postquam à Leone, Imperatore Græco, uti Imperii, & Ecclesiæ turbator, in Monasterium Armeniorum detrusus fuisset, ubi etiam paulòpost vivere desiit. Et hic primus initia dedit scissioni, nunquam satis deslendæ. Eum circa Annum 1042. secutus est Michaël Cerularius, Patriarcha Constantinopolitanus: qui, ab Imperatore, Michaële Paphlagone, de conspiratione convictus, in Monasterium relegatus fuerat, hic, inquam: novus, & ambitiosus Patriarcha, ubi Titulum œcumenici sibi à Pontifice Leone negatum intellexisset, subjectionem, quam secundum Canones eidem debebat, & Græci alii Patriarchæ, præstabant, excussit, Ecclesiamque Orientalem ab Occidentali pœnitus separavit. Verùm: ubi superbia elatus, se Imperatori parem dictitare, ac ergà hunc, uti ergà Pontificem, nullam reverentiam habere cœpit, à Comneno Imperatore in Insulam Propontidis relegatus, in mœrore vitam suam finivit. Rediverunt quidem iterùm ad unionem Græci cum Romanis in Concilio Lugdunensi, circa Annum 1275. at rursus ab ea defecerunt. Rediverant & in Synodo Constantinopolitana, tempore Joannis Becci Patriarchæ, ac iterùm ab ea recesserunt.

Tan-

(a) Zonaras, Annal. Tom. 3. in gestis Basilii Mæcedonis. (b) Zonaras, in gestis Leonis Philosophi.

Tandem : 1439. in Concilio Florentino ultimo Uniti sunt ; cui Unioni subscripsit Joannes Paleologus Imperator , & Josephus Patriarcha Constantinopolitanus , atque omnes Græci Episcopi , qui præsentés fuerant in Concilio , excepto Marco Ephefino Episcopo , qui antè Imperatorem ad Orientem reversus , associatis sibi quibusdam Monachis , maximè verò illis Abbatibus , qui ad Concilium eligendos se putabant , nec tamen electi sunt ; contrà initam cum Romanis Unionem debachari cœpit , eamque contrà Imperatoris , & complurium Episcoporum conatum rescidit penitus , Photii , & Celerarii erroribus , non modò renovatis , sed & adauctis. Verùm ô inscrutabilia DEI Judicia ! vix 14 , ab Unione cum Romanis inita , elapsi sunt Anni , cum tot , tantorumque Imperatorum Sedes Urbs Constantinopoleos 1123. à dedicatione sui , per Constantinum Magnum facta , in Turcarum potestatem venit , una cum totius Orientalis Imperii mole. Ita nempe : justissimo DEI judicio factum est ; ut quos pudebat Christi Vicario Romano Pontifici in terris subesse , nunc Mahometi sublint ; Qui renuebant Fidem cum Romanis , nunc mansionem in Imperio pecuniâ emant à Turcis : Qui dominari volebant Christianis , mancipia facti sunt Paganorum. Haberet sanè , quod amarè desleat Jerem. Propheta , si resurgeret à mortuis. Quin , ipse Christus , ut olim Jerusalem cum Judæis , ita nunc Græcos cum Constantinopoli , haberet quod desleat. Videret enim in Magnifica illa , & Salamonico Templo pari , S. Sophiæ Ecclesia , non sua , sed Mahometis radiare Insignia : Videret , non fidelis Ministri sui Joannis Chrysostomi Patriarchalem Tyram , sed Turcicam Calsam : Audiret non Angelicum , & ter Sanctum trifagion con-

cini, sed Paganos boare: Verbo: Mahometem coli videret, ubi Sanctissima Trinitas prius adorabatur. Nihil dico de prophanatis Aris, contractis vasis, conculcatis Imaginibus, dirreptis Ecclesiarum Thesauris, pollutis Monialibus, corruptis Virginibus, dispersis Monachis, ventilibus Episcopatibus, & ipsis Patriarcharum Sedi- bus: verum illud repeto: Terram Christi, & Marty- rum sanguine rigatam, Turcicis calcari pedibus, & non nisi zizania, aeterno igni comburenda, germinare. Huc nempe: quorundam Constantinopolitanorum Patriarcha- rum caeca ambitio, non minus Sanctam, quam doctam praecipitavit Græciam, utinam non simul & in Infer- num! neque enim Photius, neque Marcus Ephesus, ab ipsis Græcis pro Sanctis habentur, uti habetur Igna- tius, Stephanus, Antonius, & plurimi alii, qui in Unio- ne Fidei cum Romanis, per semitas antiquas inceden- tes, invenerunt refrigerium animabus suis. Quod re- frigerium, ut & vos animabus vestris inveniatis, sci- re vos oportet, quænam sint dogmata illa, in quibus non uniti dissentiant ab unitis? seu in quibus discrepant moderni Græci à Romanis? en illa singulatim.

Primum: quod Romanus Pontifex sit Vicarius Christi, & caput, atque Rector totius Ecclesiæ per orbem diffusæ. Secundum: Quod Spiritus Sanctus procedat à Patre, & Filio, tanquam ab uno *Principio*. Tertium: Quod in S. Lythurgia, tam verè transubstan- tietur in Corpus Christi Panis Asymus, apud Romanos, quam fermentatus apud Græcos. Quartum: Quod Ani- mæ iustorum ex hac vita migrantes, mox Cælum con- scendant, DEUMque cum Angelis intueantur, Animæ verò in peccato Mortali decedentium, absque dilatio- ne, ad æterna supplicia transeant. Eorum autem Ani-
mæ,

mæ, qui in peccato veniali, aut pœnæ temporalis debito moriuntur, infernales quidem pœnas evadant, in Beatorum tamen sedem (a) (inquam coinquinatum nihil intrabit) non prius admittantur, quàm pœnis temporalibus, ex quibus viventium suffragiis liberari possunt, ab omni macula purgentur. In his, inquam: quatuor punctis dissidium est inter Græcos modernos, & Romanos. Vos nè decipiamini: rursus interrogate de semitis antiquis, Patres, & Majores vestros, qui, in Cœlo jam existentes, non vos decipient, ut alii Impostores, sed veritatem dicent vobis. Ut itaque de mortuis rectè sentiat: interrogate Patres vestros, S. Basilium & S. Chrysostomum: & uterque in sua Lythurgia dicet vobis, orandum esse pro defunctis, non utique pro illis, qui in Cœlo sunt; nam illi nec patiuntur aliquid mali, nec sperant ultrò aliquid boni. Utpote: possidentes summum bonum, quod est DEUS; neque etiam pro illis, qui sunt in Inferno: illi enim teste Apostolo Paulo; Pœnas dabunt in interitu æternas. Pro illis ergò oramus, Eleemosynas damus, & Lythurgias celebramus, qui tertio in loco à Cœlo, & Inferno distincto ad tempus reservantur, & à maculis suis purgantur. An verò Sancti sint in Cœlo? mortalis verò peccati rei in Inferno? ille solus dubitat, qui S. Nicolaum non secus dicit esse extrà Cœlum, quàm Arium extrà Infernum, quod vel cogitare blasphemum esse, vos ipsi fatemini.

De Transubstantiatione porrò panis Azymi in verum Christi Corpus apud Latinos, ut fermentati apud Græcos, si vobis aliquod suboriatur dubium, suffert illud autoritas Sancti, & æcumenici Concilii Florentini:

c 3.

in

(a) Apoc. 21. 27.

in quo præsentibus, & consentientibus, Joanne Paleologo, Imperatore Græco, Josepho Patriarcha Constantinopolitano, Isidoro Archi-Episcopo Kioviensi, & totius Rusiæ Metropolita, nec non plurimis Episcopis Græcis, statutum, atque decretum est; ut quælibet Ecclesia proprium servet Ritus; gravissimèquè prohibitum est, nè Latini Sacerdotes in fermentatò, Græci verò in Asymo consecrare præsumant. Sed & sub utriusquè panis specie verum Christi Corpus profiteantur, modò uterquè sit Triticeus, quod de substantia Sacramenti requiritur.

De Incomprehensibili autem Sanctissimæ Trinitatis Mysterio: suaderem vobis cum Sancto Paulo: (a) *Omniem intellectum in Captivitatem redigere in obsequium Christi*, nec vobis altiora scrutari, ne opprimamini à Gloria. Interim: uti de aliis, ità & de hoc Fidei Dogmate, an nempe: Spiritus Sanctus à Patre, & Filio procedat? Interrogate Patres vestros, & dicent vobis. (b) Interrogate S. Cyrillum Alexandrinum Patriarcham, & sensum suum his verbis dicet vobis: *Quandoquidem spiritus veritas nominatur, Christus autem veritas est: sed & perinde quoquè ab illo, atque à DEO Patre procedit.* (c) Interrogate S. Athanasium Magnum, & respondebit: *Ex Patre procedere dicitur, quid ex verbo, quod ex Patre esse conceditur, effulget, & ab eodem mittitur, ac datur.* (d) Interrogate S. Nyssenum, & reponet: *Spiritus Filii dicitur, quid ab eo accepit, ab eoquè procedit, & ex eo est, quemadmodum ex Patre.*

In-

(a) 2. Corin. 10. 5. (b) S. Cyril. Epist. ad Nestor. de Excom. (c) S. Athanas. Ep. 1. ad Scrap. (d) S. Greg. Nyssen, hom. super Pater noster.

(a) Interrogate S. Augustinum: qui licet Latinus fuerit Episcopus, ab Ecclesia tamen Orientali pro Sancto habetur, & colitur. Et dicet vobis: de utroque procedere Spiritum, sic docet: *Quid ipse Filius ait; de Patre procedit. Et cum resurrexisset à mortuis, & apparuisset discipulis suis, insufflavit, & ait: accipite Spiritum Sanctum; ut eum etiam de se procedere ostenderet.* Interrogate supra memoratum Græcum Imperatorem Joannem Paleologum, qui, ut dixi; cum primis Episcopis Græcis in laudato Concilio Florentino sponte, ac libere professus est, quod Spiritus Sanctus ex Patre, & Filio æternaliter sit, & ex utroque æternaliter, tanquam ab uno *Principio*, & unica spiratione procedat. Hos, inquam; & alios majores vestros interrogate, & nisi ab illis dissentire velitis. Spiritum Sanctum ex Patre, & Filio, ut uno *Principio* procedere fateamini, est neceffe.

Ultimum: in quo moderni Græci, à Romanis dissident, Dogma est: utrum nempè Romanus Patriarcha sit Vicarius Christi, & caput totius Ecclesiæ, consequenter potestate major Patriarchis, Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno, & Jerosolimitano? de hujus Articuli Fidei veritate, si scripturam sacram, Concilia, Patres, & Imperatores Græcos interrogare volueritis omnes, finem vix habitura est præsens oratio. Nam unum visibile caput, & unum Rectorem in Ecclesia debere esse, & illi fatebuntur, & vos inficiari haud potestis, qui videtis nullam Communitatem absque aliquo Directore esse, sic enim Regnum dirigitur à Rege: Exercitus à supremo Belli Duce; Comitatus à supremis Comitibus; Civitas, Oppida, & Pagi à Judicibus, imo quælibet Domus

(a) S. Aug. de Trinit. lib. 25. cap. 26.

mus à suo Patrefamilias. Et quod plùs est: ipsi Latrones contrà Divinas, & humanas leges viventes, unum inter se habent directorem. Et hoc quare? ideò utique, ut omnes, & singuli unum, Eundemque, seu benefactorum suorum remuneratorem, seu delictorum vindicem habeant, nè, videlicet suo quisque pro libitu vivens, & agens sua quærat semper, non verò quæ DEI, & proximi sunt. Nec mirum id in humanis: cum Deus inter ipsos Angelos Principem Michaelem Archangelum esse voluerit: solum Moysen Israelitis Ducem præfecerit: unicum Saulem Regem ipsis constituerit. Denique: ut ipse unus in essentia omnia conservat, & gubernat, ità voluit omnes status hominum per suos gubernari Præpositos, Præcepto addito; ut omnes illis subjiçantur, obediantque. Si igitur omnes, ut ipsi videtis Communitates, ex ipsius DEI dispositione à suis diriguntur Præpositis, nec una earum duos, aut plures ejusdem Potestatis, & Authoritatis habet Rectores: An de Christo id cogitare possumus, quod is, post gloriosam in Cælum Assumptionem, Ecclesiam suam ex diversis Nationibus, & linguis adunatam, absque omni capite, & Rectore permiserit? aut plures eidem cum summa potestate præfecerit? id de Christo cogitare, cum ipsa sana ratio prohibeat, illud inquirendum restat, quisnam ergò post Christum sit Ecclesiæ Caput, atque Rector? respondet ipse primus Christus, Petrum Apostolum ità alloquens: (a) *Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam, & Portæ inferi non prævalebunt adversus eam.* Item eidem Petro dixit: *Pasce oves meas.* Nec non pro Fide ejus oravit dicens: (b) *Ego autem oravi pro te, nè deficiat Fides tua, & tu ali-*
quando

(a) Math. 16. 28. Joan. 21. 17. Luc. 22. 23. (b) Math. 16. 16.

quando conversus, confirma Fratres tuos. Ecce Charissimi Filii! ex Duodecim Apostolis, super Petrum dicit se ædificare Ecclesiam suam Christus Dominus. Illi committit oves suas pascendas: pro illius Fide rogat, ne deficiat; imò, ut ille alios Fratres confirmet. Quid aliud, quæso: per hæc verba nobis innuit? nisi quod Petrum Apostolum Caput, & Rectorem Ecclesiæ suæ constituerit. Et hoc ideo: quia teste S. Mathæo, omnium Apostolorum primus S. Petrus Christum Filium DEI vivi esse confessus est. Audite hac de re S. Cypriani Episcopi, & Martyris, qui die 2da. Octobris à Græcis colitur, testimonium: *super illum* (nempè Petrum) *unum ædificat Ecclesiam suam Christus, & illi pascendas mandat oves suas.* (a) *Et quamvis Apostolis omnibus post Resurrectionem suam parem potestatem tribuat; tamen, ut Unitatem manifestaret, exordium ab Unitate proficiscitur, & Primatus Petro datur, ut una Christi Ecclesia, & Cathedra una monstretur.* En! Primatus Ecclesiæ, & Cathedræ unitas in Petro. Nec id solus S. Cyprianus dicit, verum & alii omnes SS. Patres docent.

Cum itaque Sanctus Petrus Viginti quinque annis Romæ commissam sibi, Christi Ecclesiam gubernaverit, ibidemque sanguinem suum pro illa fuderit; consequens est: S. Linum, qui illi successit in Cathedra, successisse & in potestate Primatus Ecclesiæ. Lino S. Cletum, huic S. Clementem, & sic per omnia sæcula, usque ad modernum Patriarcham XIII. Clementem. Nec facile quis alter dubitavit de hac Romanorum Pontificum in potestate Primatus successione, præter Lutherum, & Calvinum. Quorum sectam vos utique execramini. Quia tamen & moderni Græci pernegant Romanum Pontificem

d cem

(a) S. Cyprianus Lib. de unitate Ecclesiæ.

cem esse Caput Ecclesiæ; in quo cum dictis Hæreticis conveniunt, vos iterum nè decipiamini: non modernos, sed antiquos Patres Græcos, Concilia item, & Imperatores interrogate, & omnes uno ore dicent vobis, Romanum Pontificem Caput esse Ecclesiæ: Consequenter majorem aliis Patriarchis. (a) Sic 318. Patres in Concilio Nicæno congregati, hæc confessi sunt de Romano Patriarchatu: *Ecclesia Romana semper habuit Principatum.* In Constantinopolitano, primo 150. Græci Patres hunc Canonem, statuerunt: *Episcopus Constantinopolitanus, habeat priores honoris partes post Romanum Episcopum.* (b) In synodo demum Chalcedonensi 630. Patres agnovērunt, & dixerunt: *Videmus, inquit: antè omnia Primatum, & præcipuum honorem, secundum Canones, DEI amantissimo Archi-Episcopo Veteris Romæ conservari.* (c) Canon verò, secundum quem dicunt isti SS. Patres Primatum conservari Romano Pontifici, inter reliquos est, & ille quartus Concilii Sardicensis, qui sic sonat: (d) *si quis Episcopus ab omnibus Co-Episcopis depositus appellet, & recurrat ad Beatissimum Romanum Episcopum pro justitiæ administratione, in ejus interim Episcopatum nemo sufficiatur, donec depositi causam examinabit Romanus, finaliterque decideret.* Sic appellavit, & recurrit ad Romanum Patriarcham Julium, S. Athanasius, Alexandrinus Patriarcha. S. Chrysostomus, Constantinopolitanus Patriarcha, ad Innocentium Papam, Theodoretus, ad Leonem, Maximus, ad Martinum, S. Ignatius, ut jam audivistis, ad Nicolaum Pontificem; quod utique non fecissent, nisi potestatem Romani Patriarchæ supra se agnovissent. Uti nunquam recur-

(a) Ita lectus est Canon. 6. Concilii Nicæni, in Synodo Chalcedonensi, Actio. 16. (b) Canon. 3. (c) Actio. 16. (d) Syno. Sardicensis Canon. 4.

recurrerunt, & appellârunt Romani Pontifices, ad Patriarcham Constantinopolitanum, aut aliquem alium.

Patres, nè infinitus sim, in testimonium vocare prætermitto, sufficiat ex illis S. Iræneus, qui sic scribit: (a) ad Ecclesiam, nempè Romanam: propter Principalitatem, neceſsè est omnem convenire Ecclesiam, hoc est, qui sunt undiquè fideles. Item S. Cyrillus Alexandrinus, in hunc modum scribens: (b) Oportet nos tanquàm membra Caput sequi Romanum Pontificem, & Apostolicam Sedem, à qua debemus petere, quid credere, & sentire debeamus, ac tenere: quid ipsius est tantum confutare, redarguere, confirmare, & ligare. Nec non Sanctus Theodorus Magnus studites; ità ad Romanum Pontificem Paschalem scribens: (c) Audi Apostolicum Caput, à DEO electe, Pastor ovium Christi, Claviger Regni Cælorum, Petra Fidei, super quam ædificata est Catholica Ecclesia. Nàm tu es Petrus, Petri Sedem exornans, & gubernans, tibi nàmquè dixit Deus Christus Noster; & tu quandoquè conversus confirma Fratres tuos. Item ad Michaellem Imperatorem ità loquitur: (d) Si verò aliquid dubitare, vel non credere videtur Vestræ Divinæ Magnificentiæ, ejus rei explicatio à Pontificepiè expostulanda est. Jubeat à veteri Roma capere declarationem, ut à principio à Patribus Nostris est traditum. Ea, ô Christi Imitator Imperator! inter omnes Ecclesias DEI summum, & supremum obtinet locum, cujus Petrus tenuit primam Sedem.

Horum, aliorumquè Sanctorum Patrum testimoniis subscribunt Græci, Romani Patriarchæ super omnes alios

d 2

Pri-

(a) S. Iræn. lib. 3. cap. 3. (b) S. Cyrill. Alexand. Punct. in Thesauro.

(c) S. Theod. Studit. Epist. ad Pasch. Papam. (d) Epist. ad Micha.

Imperat.

Primatum agnoscentes, & declarantes, ut potestatem ab ipso Christo Domino institutam.

Quos inter, primus ille Christianus Imperator Constantinus Magnus, sequentem in modum de Romano Patriarcha, qui tunc S. Sylvester erat, & ejus successoribus scribit; statuitque: (a) *Volumus, inquit: ipsum (Sylvestrum) Principem Apostolorum, & successores Ipsius, ex ejus Persona, primos apud DEum esse Patres & defensores. Et sicut nostra Imperialis Potestas interris colitur; ita ejus S. R. Ecclesiam veneranter honorari decernimus, & amplius, quàm nostrum Imperium, Terrenumque Thronum, Sedem sacratissimam Beati Petri gloriosè exaltari. Sancimus etiam: ut Principatum teneat, tum super quatuor Sedes, Alexandrinam, Antiochenam, Jerosolymitanam, Constantinopolitanam, quàm etiam super omnes in universo orbe terrarum Ecclesias DEI, & Pontifex, qui per tempora ipsius S. Romanæ Ecclesiæ extiterit Celsior, & Princeps cunctis Sacerdotibus totius mundi existat, & ejus judicio, quæ ad cultum DEI, vel Fidem Christianorum, vel stabilitatem procurandam pertinent, disponantur. Equum enim est; ut ibi Divina Lex obtineat apicem, & primatum, ubi S. Legislator Christus JESUS Salvator Noster, B. Petrum jussit Cathedram tenere, & ubi is Crucis patibulum passus, Beatæ mortis calicem bibit. Subscribit hujus Sancti, & Magni Imperatoris declarationi Justinianus Imperator, & in Novella 131. hæc dicit: (b) Sanctissimum veteris Romæ Papam, primum esse omnium Sacerdotum: Constantinopolitanum vero, secundum locum obtinere post Apostolicam Sedem. Taceo alios pientissimos Orientis Imperatores, qui Romani Patriarchæ super omnes potestatem agnoverunt, & professi sunt. Ex hucusque*

enim

(a) Idem refert Nomo. Canon. Photii, Tit. VIII. Cap. 1. sub Scholio.

(b) Photius in suo Nomo. Canone Tit. 1. Cap. 5. sub Scholio.

His quatuor Fidei Dogmatibus à Phocio, Cœrulario, & Marco Ephesino, negatis, & malè intellectis, spontè, ac liberè, in jam laudata Synodo Florentina subscripsit Imperator Paleologus, Patriarcha Josephus, aliique quàm plurimi Patres Græci, reservato, observatoque Ritu Ecclesiæ Orientali proprio. Neque unquàm Latini adlaborârunt Græcos in Ritu unire, seu prohibere, ne consueta jejunia, Festa item, & alias Cæremonias observent. Quin imò : Romani Patriarchæ, Græcis quidem antiqui Ritûs observantiam semper mandabant; Latinis verò, nè eos turbent, districtissimè prohibebant, hodièquè prohibent.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

salvus esse possit, Teste enim Apostolo Paulo: (a) *Fides Romanorum annunciat in universo mundo, quin Fides Eorum, fuit Fides Pauli, ut ipse scribens dicit: desidero consolari in vobis per eam, quæ invicem est, Fidem vestram, atque meam, quæ utique fuit Catholica, & illa, de qua ipse Christus dixit: quod portæ Inferi non prævalerunt adversus eam, & pro qua oravit, nè deficiat. Cum itaque eodem Apostolo Teste: finè Fide impossibile sit placere DEO, & sit tantum unica, ut unus DEUS, & unum Baptisma; clarum est; extra illam salutem consequi neminem posse. Ipsi enim judicate Charissimi Filii: an membrum à capite, & corpore divulsam, vivere possit? an ramus ab arbore resectus, fructificare queat? an rivulus à fonte præclusus, fluere valeat? non utique; ut ipsi experimini: atqui teste S. Cypriano (b) Ecclesia super Petrum fundata, est unum Corpus, nos vero membra; est arbor, nos rami; est fons, nos rivuli. Nulla itaque nobis spes salutis, si ab ea rescindamur. Nam, ut idem S. Pater dicit: non pervenit, inquit: ad Christi præmia, qui reliquit Christi Ecclesiam.*

Et hæc causa fuit, Dilectissimi Filii! quod ipse Christus Patrem Cœlestem, ut omnes Fideles in unitate Fidei conservet, his oraverit verbis: (c) *Pater Sancte, serva eos in Nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut & nos, non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint. Eccè! quomodo ipse DEI Filius, pro unitate Fidei, & Charitatis, DEUM Patrem oraverat. Quod ipsum, & Discipulus ejus S. Paulus*

Apo-

(a) Rom. I. v. 12. (b) S. Cypri. Lib. de unit. Eccl. (c) Joan. 16. 11.

Apostolus his verbis, à Corinthiis, & omnibus Christi Fidelibus petiit, dicens: *Obsecro vos Fratres, (a) per nomen Domini nostri JESU Christi: ut id ipsum dicatis omnes, & non sint in vobis Schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia.*

Hæc fuit causa, quod tam sollicitè, tamquæ illibatè Græci cum Romanis Unionem in Fide conservaverint semper, ut intellexistis ex Testimoniis S. Scripturæ, Sacrorum Septem Conciliorum Æcumenicorum, SS. Patrum, & Imperatorum Græcorum. Quia, nempe: sciverunt unum esse Ovile, & unum Pastorem, Christum quidem in Cœlis, Romanum verò Patriarcham ejus Vicarium in terris: cujus Potestati, & directioni, dum Photius, Cerularius, Marcus Ephesinus, & sequaces eorum, contra Christi præceptum, & SS. Canonum statuta, subesse noluerunt: non tantum ex Ovili Christi exiverunt, sed & totum Orientem in Turcarum potestatem redegerunt. Felices illi! qui in Conciliis Lugdunensi, & Florentino, ut errantes Oves, ad suum Pastorem redierunt, Omnia illa professi, quæ ab Apostolorum tempore, per 900. fere annos, tota profitebatur Orthodoxa Græcia, Illi è contra infelicissimi; qui absquæ Capite, & Directore, quid credant? quidve observent? ignorantes, hinc inde oberrant, similes ovibus illis, quæ Pastoribus destitutæ, ubi minimè opinantur, in prædam cedunt lupis.

Quapropter Filii Dilectissimi! qui hoc maxime anno eratis sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad Pastorem, & Episcopum Animarum vestrarum. State in Fide, quam Patres, & Majores vestri tenuerunt, nec ad dextram, nec ad sinistram declinan-

tes:

(a) 1. Pet. 2. 25.

tes : (a) ut non sitis parvuli fluctuantes , & circumferamini omni vento doctrine , in nequitia hominum , qui vos conturbant , & volunt convertere Evangelium Christi, rebelles DEO, & Regi. (b) Illis inquam nolite credere, quærunt enim, quæ sua sunt, & non quæ JESU Christi. Non vos, sed vestra habere volunt : quod ipsi experti estis, sed credite Sanctissimis illis Patribus Græcis, quorum testimonia, de semitis antiquis Unionis in Fide Græcorum cum Romanis, audistis hucusquæ. Illis credite, illorum vestigiis insistite, & invenietis refrigerium Animabus vestris. Nequæ persuadeatis vobis, quod Romanus Patriarcha, aut Clementissima Regina, & Domina vestra, vos in Ritu antiquo turbare velint, seu prohibere, nè jejunetis : nè Festa observetis : nè sub speciebus panis fermentati communicetis &c. hæc enim omnia illibate à vobis servari volunt, mandant, & præcipiunt. Imò, & qualiter nam defendat Pontifex Ritum vestrum ? urgeatquæ per vos observandum ? audite. (c) *Injusta*, inquit ille : & *fallax*, *Ecclesiæquæ paci*, atque unitati contraria est, eorum judicandi ratio, qui Latinorum tantummodò Ritualium notitiam habentes, nec aliud scientes, præterea, quæ tradiderunt non nulli ex nostris scriptoribus, nostrarum quidem rerum periti, sed Græcarum consuetudinum rudes, ejusquæ rationis ignari, quam semper cum ipsis secuta est Apostolica Romana sedes, non dubitarunt in Sacris Græcorum Ritibus, ea omnia damnare, quæcunque Latino Ritui conformia, & consentanea non reperiebant. &c. Clementissima autem Regina, & Domina vestra, omnia illa Privilegia, quæ à Pientissimæ memoriæ Progenitoribus ejus, Gloriosissimis, nempe : Imperatoribus, & Regibus,

(a) Ephes. 4. 14. (b) Galat. 1. 7. (c) Benedict. XIV. Const. 57. §. 7. Anni 1756.

gibus, Leopoldo, Josepho, Carolo, in favorem vestrum emanata sunt, Benignissimè confirmare dignata est. Unionem ergò, Unicè, quoad Regulam *Fidei*, & *Morum*, tum Pontifex, quàm & sua Majestas desiderat, non item, quoad regulam *Discipline Ecclesiasticæ*: (a) nequè vos Latinos, sed Catholicos esse vult. Hoc, inquam: vobis persuadeatis, nequè si quis, aliter vobis suadere velit, credatis, sed obmutescere faciatis imprudentiam hominum ignorantium res Ecclesiæ Orientalis; quæ non in Fide, sed in Ritu differt ab Occidentali, ut! ex evidentissimis Patrum Testimoniis vidistis. (b) *Episcopus posuit Spiritus Sanctus regere Ecclesiam DEI*, non verò lucrum suum quærentes Impositores. Ad Episcopum itaque, si quod vobis suboriatur dubium, recurrite, illum consulite, nam Teste S. Cypriano: Episcopus est in Ecclesia, & Ecclesia in Episcopo, & si quis cum Episcopo non est, in Ecclesia non est. Hoc autem dico vobis primo quidem idè; (c) *ut sive cum venero, & videro vos, sive absens audiam de vobis, quia statis in uno Spiritu unanimes, collaborantes Fidei Evangelii, gaudium meum in vobis sit.* (d) Secundò verò idè: quia scio, quod olim S. Paulus præscivit, & ut sibi caveant, Epheseos præmonuit: (e) *Quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi, imò ex vobis ipsis consurgent viri loquentes perversa, ut vos abducant Discipulos post se. Propter quod vigilate charissimi Filii! memoria retinentes, quoniam omnia ostendi vobis, quæ vos de S. Unione scire & credere oportet: & quidem tam orthodoxè ostendi vobis, ut cum S. Paulo ausim dicere, (f) & dico: Si quis vobis evangelizaverit præter id, quod accepistis, Anathema sit.*

(a) Encycl. ad Oriental. §. 47. (b) Act. 20. 28. (c) Philip. 1. 27. (d) Joan. 15. 11. (e) Act. 20. 29. (f) Galat. 1. 9.

epus, Leopoldo, Josepho, Carolo, in favorem vestrum
 emanata sunt benignissime committuntur, digna est Unio-
 nem ergo, Unice, quod Regulari Fidei & Mores, tum
 Pontifex, quam & sua Majestas desiderat, non item
 quodam regulari Dispositio: (a) neque vos tam
 nos, sed Carissimi estis. Hoc, inquam: vobis perlin-
 deatis, neque a quis, auter vobis laudare velit, credatis,
 sed obmutescere facias impudenter hominum ignoran-
 tiam res Ecclesie Orientalis; que non in Fide, sed in
 Ritu differt ab Occidentali, ut ex evidentibus Pa-
 trum Testimoniis viditis. (b) Episcopus possit Spiritus
 Sanctus regere Ecclesiam Dei, non vero vestrum illum per-
 tentes impositores. Ad Episcopum itaque si quod vo-
 bis laboratur dabunt, recurrere illum consilite, nam
 Teste S. Cyrillano: Episcopus est in Ecclesia & Eccle-
 sia in Episcopo, & si quis cum Episcopo non est, in Ec-
 clesia non est. Hoc autem dico vobis primo quidem
 ideo; (c) ut sitis omni vobis, & videro vos, sine alius au-
 diam de vobis, quia scitis in uno Spiritu numerum, collaboran-
 tes Fidei Evangelii, gaudium meum in vobis sit. (d) Se-
 cundo vero ideo: quia scio, quod olim S. Paulus pre-
 scivit, & ut sibi caveant, Episcopos premonuit: (e) Quia
 nimis intendant post dispensationem meam sibi radices in cor-
 pora parcentes gregi, tunc ex vobis ipsi consurgunt viri le-
 quentes perveris, ut vos adducant Discipulos post se. Pro-
 ter quod vigilate carissimi Filii! memineris retinere
 prout omnia ostendi vobis, que vos de S. Unione
 scire & credere oportet: & quidem tam orthodoxe o-
 stendi vobis, ut cum S. Paulo aulam dicere, (f) & dico:
 Si quis vobis evangelizaverit praeter id, quod accepistis, an-
 thema sit.

(a) Evangel. ad Orientales, 2. 47. (b) Agor. 20. 28. (c) Philipp. 2. 27. (d)
 Joan. 15. 11. (e) Agor. 20. 29. (f) Galat. 1. 9.

